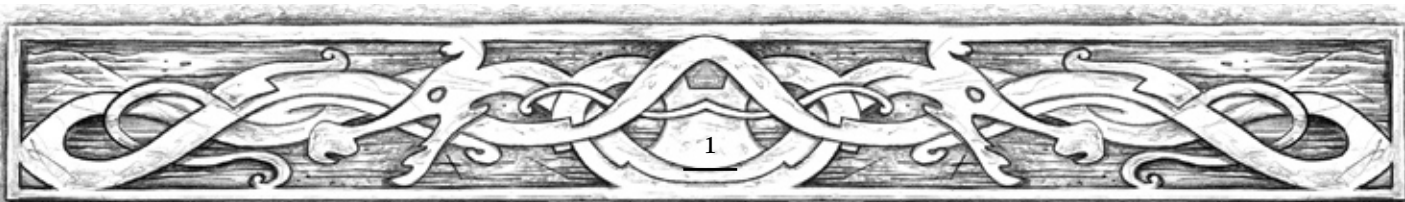

FÖRFATTAT AV: MAGNUS MALMBERG, ILLUSTRATION: PETER BERGTING, TIDIGARE PUBLICERAT I: FENIX

haafvstruuva-sjömännens fasa

Den tjocka morgondimman gjorde det omöjligt för den gamle havsvargen Styrgrin att se längre än fram till Bredjarn som varsamt spejade ut över relingen. De hade färdats denna rutt så många gånger förr och trots att Styrgrin hade fullt förtroende för sin styrman valde han alltid själv att manövrera sin båt genom Ruuvpiggarnas farofyllda vatten. De hade haft möjlighet att välja en annan tidpunkt på dygnet för att undvika den värsta dimman, men lasten och gömman de var på väg mot krävde största möjliga försiktighet. Från rorsmännen hördes ytterligare en sorgfylld visa som enligt många sjömän var det enda som verkligen höll haafvsruuvorna borta. Visan de hade valt denna gång handlade om en ung pojke som på sin första resa glömdes kvar fastsurrad ombord på ett skepp som var dömt att gå under. Styrgrin blev genast sorgtyngd då han lyssnade på visan männen med mörka röster sjöng ut över vattnet. Den vemodiga visan om pojkens hemska öde hade fått honom att minnas sin egen son som havet hade krävt tre somrar tidigare. Den fick honom även att minnas ansikten på de många fränder som aldrig kommit i hamn igen. Det var ett farofyllt värv han valt så många årstider tidigare.

Ett plötsligt plask vid sidan av båten fick Styrgrin att återvända till nuet. Plasket hade varken härstammat från båtens sakta framfart över det stilla vattnet eller från årorna som rorsmännen försiktigt rodde. Under sin långa tid på sjön hade han ännu aldrig sett en haafvsruuva, men flera gånger tidigare hade han precis som nu hört dem. En ljuv kvinnoröst ljöd ut från dimman med en sång om kärlek och om möten med gamla bekanta som kommit bort. Rorsmännen som alla var minst lika erfarna som Styrgrin hade även de råkat ut för haafvsruuvorna förr och överröstade snart den ensamma och vackra kvinnosången med ytterligare en sorgtyngd visa. Denna gång handlade visan om kaptenen på ett skepp och hans besättning som styrt vilse långt ute på det öppna havet och om deras sökande efter land. Precis som så många gånger för byttes den vackra kvinnosången snart ut mot ett hatfyllt skri som Styrgrin och de övriga sjömännen snabbt dämpade genom att hålla händerna mot sina öron. Varken Styrgrin, som nu också hade stämt upp i sången eller någon i besättningen slutade dock att sjunga. Båten gled sakta fram över det stilla vattnet. Här och var kunde de se Ruuvpiggarnas klippor sticka upp ur havet och inte förrän visan om den vilsne kaptenen var slut tog sjömännen bort sina händer från öronen och lyssnade på det nu tysta och rofyllda havet.

Styrgrin såg sig om i dimman och kände snart igen sig.

De var framme...

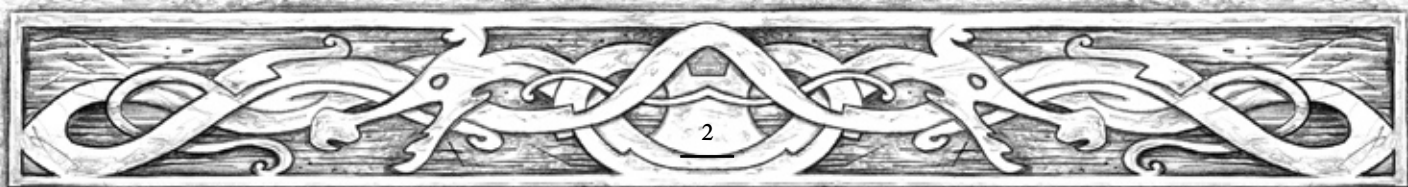
haafvsruuvan

Haafvsruuvan är en mytomspunnen varelse vars ursprung är mycket diskuterat bland Trudvangs många sjöfarare. Vissa påstår att varelsen är släkt med skogsrået medan andra hävdar att haafvsruuvan i själva verket är ett havstroll som likt kungstrollet lärt sig bemästra vitner, antingen som en medfödd förmåga eller som en galdrande vitnervävarer vilket diskuteras lika livligt som dess eventuella släktskap.

En legend som är särskilt omtalad i trakterna kring Osterhavet berättar dock om något helt annat. Legendens förtäljer om en ung man som var så förälskad i en flicka att inget annat verkade för honom viktig. Legendens säger att pojken en dag lyckades äkta flickan och tillsammans fick de flera barn och så länge är berättelsen en vacker och fin historia. Men som med så många andra legender förbyts även denna till misär och lidande. Pojken som nu blivit man blev allt eftersom tiden gick mer och mer svartsjuk av sig tills han en dag helt förbjöd sin fru att lämna gården. Trots detta dröjde det inte länge innan han började misstänka att frun var honom otrogen med hans bror som bodde en bit därifrån. Mannens vansinne gnagde sig värre och värre för var dag som gick och en dag besökte han sin bror med illdåd i sinnet. Brodern som inte kunde förutspå sin egen brors uppsåt välkomnade honom i sitt hem, vilket också blev det

sista han gjorde i detta livet. Den avundsjuke mannen dräpte hela sin brors familj och tände därefter på deras gård för att dölja sitt brott. Efter detta illdåd levde mannen en tid utan några större misstankar kring sin frus trohet eftersom han nu låst in henne och deras barn i gårdens jordkällare. Men vansinnet åt sig allt större hos mannen och en morgon klev han ner i källaren med en stor påk. När solen senare den dagen nått sin högsta punkt var mannen långt ute på sjön. Med sig i båten låg hans stora kärlek och frukten av den samma bundna på durken. Med en sista kyss på deras munnar tog han farväl av dem utan att lämna deras skräckfyllda blickar med sin. Varsamt sänkte han ner dem i djupet, en efter en, samtidigt som han sjöng på en visa fylld av kärlek. Efter att ha dränkt hela sin familj tog mannen till slut sitt eget liv då han förstod att han inte längre skulle kunna leva utan sin vackra hustru. Legendens säger att frun och barnen som dräptes den dagen bjöds på ett nytt liv av havets gudar och att det var så haafvsruuvorna kom till.

Även om haafvsruuvan i sig är en sällsynt varelse berättas historier om henne längs hela Trudvangs kust. Det finns även en handfull historier där det talas om en varelse som skulle kunna vara en haafvsruuva i några av Trudvangs större insjöar, men om det verkligen rör sig om en haafvsruuva är det ingen som med säkerhet vet. De lever i hålor under vatten och trots att de har både arma, ben och lungor är det vattnet som är deras främsta element och svanskroppen

gör dem till en skicklig simmare. De vittnen som överlevt ett möte med den mytomspunna varelsen berättar om haafvsruuvan som en hon då dess fjälliga kropp bär på tydliga kvinnliga former. Hon skildras oftast sittandes på en sten där hon sjunger med den ljuvaste och klaraste av stämmor. Vissa påstår att sången kan höras så långt som en dagsetapp bort i gott väder, men säkert är att sången hörs långt innan det går att se henne. Den som hör sången riskerar att trollbindas och om inte viljekraften att leva är stark nog kan den trollbundne få för sig att hoppa överbord för att möta sångens källa. Även om det inte är många som har sett en haafvsruuva och överlevt så berättar alla vittnen om en vacker varelse. Förutom den väldiga svanskroppen påminner nämligen haafvsruuvan mycket om en människa då den har liknande kroppsdelar såsom huvud, bröst, mage, armar och ben. Benens placering skiljer sig dock markant från övriga hominider då de sitter på sidorna av svanskroppen. Armarna är kortare och mer finlemmade än hos en människa men placeringen sägs vara den samma. Att se en haafvsruuva innebär dock ofta döden då det dess fångslande sång blir betydligt starkare då man även ser varelsen än då man bara hör sången.

Vitnern som formas kring varelsen av sången förvandlar den snabbt till en i betraktarens ögon sett oerhört vacker kvinna. Dess reptillika svanskropp döljs inom loppet av några ögonblick och snart ser betraktaren en ung och naken vacker människokvinna. Även om förnuftet säger att den fagra kvinnan inte hör hemma mitt ute i havet blir vitterns kraft ofta alldeles för stark för att förnuftet ska ha något att säga till om. Faktumet att varelsen förvandlas till en kvinna kan vara den största anledningen till att de flesta som har överlevt ett visuellt möte med en haafvsruuva har varit just kvinnor.

Precis som haafvsruuvans släktskap och magiska förmågor finns det ett antal olika versioner som berättar vad varelsen gör med sina offer. Det är framförallt två av dessa berättelser som är särskilt vedertagna bland sjömännen. Den ena och den mest enkla av dessa föreslår att haafvsruuvan helt enkelt dränker den trollbundne och för denne ned i djupet där hon och hennes lika föder sig på den dränkte. Den andre och kanske något starkare versionen berättar om ett hemskt och fasansfullt öde där den trollbundne kan få vänta flera veckor, ibland upp till flera månader innan den välkomnande döden avslutar lidandet. Legendan säger att haafvsruuvan när sig på sitt offers blod och med magiska krafter kan hon hålla sitt offer vid liv utan både luft och föda. På varelsens tunga sägs en ihållig gadd vara placerad ute på tungspetsen som hon för in i sitt offers öra. Med gadden likt ett ihålligt rör suger hon i sig sitt offers blod men då hon inte behöver särskilt mycket blod för att bli mätt räcker ett offer väldigt länge.

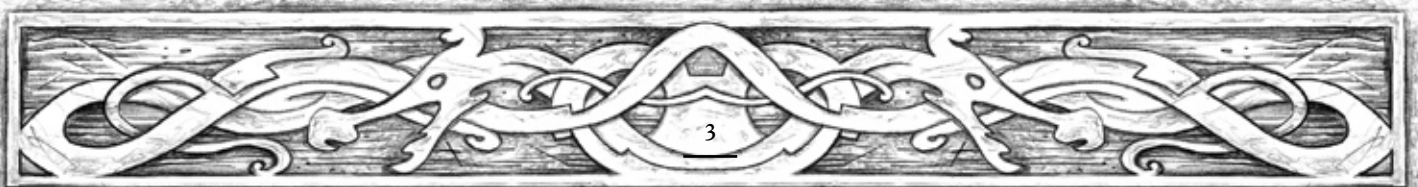
Haafvsruuvans förmågor

En haafvsruuva har vissa medfödda magiska egenskaper som den använder för sin överlevnad. Nedan beskrivs dessa förmågor lite mer regeltekniskt.

Magiska sången

När en haafvsruuva sjunger riskerar åhöraren att tappa all fattning och helt sonika hoppa över bord för att möta sin nyfunna förälskelse. Är det första gången en person hör haafvsruuvans lockande stämma måste han lyckas med ett mycket svårt (-3) GE-slag för grundegenskapen PSY för att undvika frestelsen. Misslyckas GE-slaget hoppar personen ner i vattnet om han inte hindras från att göra så. Väl i vattnet försvinner förtrollningen efter 1 SR och om personen kan simma kan han försöka ta sig upp till ytan innan haafvsruuvan hinner upp honom och försöker försätta honom i dvala. Är det andra och upp till tredje gången (vid olika tillfällen) som en person hörsammar den magiska sången behöver denne endast lyckas med ett GE-slag för att undvika förtrollningen och därefter räcker

det med att lyckas med ett mycket lätt (+5) GE-slag.

GE-slagen upprepas varje minut som personen fortfarande hör haafvsruuvan. Det finns endast ett sätt att undvika GE-slag och det är genom att sjunga en sorgsen visa och samtidigt hålla för sina öron. Varför det är så är det ingen som vet även om både en och annan vitnerväware har studerat fenomenet. Gör man bara en av dessa två saker erhålles en plusmodifikation på +2 på alla eventuelle GE-slag.

Är det en kvinna som hörsammar sången erhåller hon en +5 modifikation på ovanstående GE-slag.

Skri

När en haafvsruuva inser att hennes sång inte duger till tar hon till sitt skri som ett sista desperat försök för att få föda. Beroende på hur stark haafvsruuvan är klarar hon att skrika olika länge (1T4 SR). För varje SR som passerar måste den som hör det och som utför de två skyddande företeelserna (håller för öronen och sjunger på en sorgsen visa) lyckas med ett svårt (-1) GE-slag för grundegenskapen INT för att inte sluta sjunga.

Den som hör skriet och inte utför någon av de två skyddande företeelserna måste slå ett slag på skräcktabellen med modifikationen +5 på tärningslaget. Den som endast håller för öronen eller den som endast sjunger, d.v.s. endast utför en av de skyddande företeelserna måste slå ett omodifierat slag på skräcktabellen.

Skulle personen som resultat av skräcktabellslaget falla omkull, lägga sig ner, svimma, fly eller bli hysterisk finns det en risk att denne faller eller hoppar överbord och ett slag på nedanstående tabell måste genomföras.

1T20

1-13

Resultat

Vid resultaten fall, svimning, medvetlöshet: Personen faller omkull på den plats han stod.

Vid resultat hysterisk: Personen slänger sig på durken och ligger där orörlig i 1T4 timmar.

Vid resultatet flykt: Personen flyr så långt ifrån relingen det är möjligt mot fartygets mitt.

14-18

Vid resultaten fall, svimning, medvetlöshet: Personen faller överbord vid resultatet 1-3 med 1T20.

Vid resultat hysterisk och flykt: Personen hoppar överbord vid resultatet 1-5 med 1T20.

19

Vid resultaten fall, svimning, medvetlöshet: Personen faller överbord vid resultatet 1-6 med 1T20.

Vid resultat hysterisk och flykt: Personen hoppar överbord vid resultatet 1-8 med 1T20.

20

Vid resultaten fall, svimning, medvetlöshet: Personen faller överbord.

Vid resultat hysterisk och flykt: Personen hoppar överbord.

Kvinnoillusionen

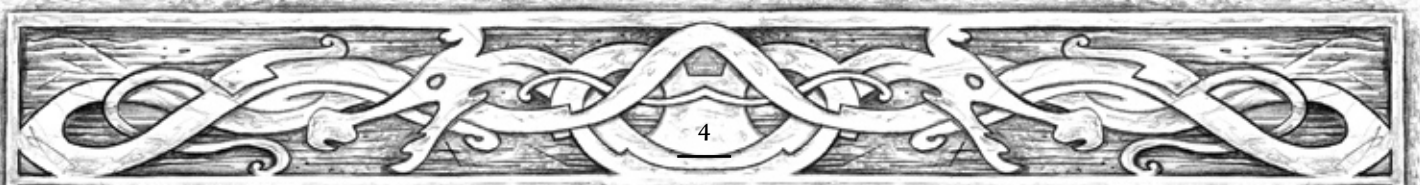
Skulle en person se haafvsruuvan samtidigt som hon sjunger förvandlas varelsen inför åhörarens blick till en underskön ung kvinna, vilket endast tar 1 SR. För att sluta betrakta haafvsruuvan måste personen lyckas med ett svårt (-2) GE-slag för grundegenskapen PSY, vilket slås i inledningen av varje ny SR. Misslyckas personen måste han utföra ett GE-slag för att undvika förtrollningen från den magiska sången, med gällande modifikation beroende på hur många gånger personen har hört den haafvsruuvan tidigare. Dessa två slag upprepas sedan fram till dess att personen antingen lyckas föra bort blicken, personen hoppar ner i vattnet eller tills någon på något sätt hindrar personen från att se haafvsruuvan.

Illusionen har ingen effekt på kvinnor.

Själsfånga

När kravet på föda är extra stort och många munnar måste mättas kan haafvsruuvan ta sig för att själsfånga en ogift pojke eller man. Genom att smyga (Smyga FV 18) sig ombord på ett skepp om natten kan haafvsruuvan ta sig fram till personen och suga i sig en del av dennes själ med en djup kyss (6 SR lång). När personen senare vaknar är livet honom förbi och han känner sig trött och orkeslös. Det enda som verkar vara meningsfullt är att ta sitt liv och eftersom han tror sig ha förstått att livet helt saknar någon mening vill han skona sina kamrater från samma upptäckt genom att ta så många som möjligt av dessa med sig in i döden. Den själlöse personen försöker alltid dränka sig själv och dem han vill rädda från det meningslösa livet och ofta väljer den själlöse att på något sätt förstöra skeppet de färdas i.

Offret för den ödesmättade kyssen har dock en liten chans att vakna under kyssen och stoppa förbannelsen som växer sig allt större för varje ögonblick som passerar. Genom att lyckas med ett mycket svårt (-3) GE-slag för grundegenskapen PER vaknar personen och kan stöta bort haafvsruuvans mun från sin egen och därmed avsluta kyssen. Personen får utföra ett GE-slag för varje SR som passerar, men för varje ny SR som inleds utöver den första försvåras personens

chans att vakna med -1. Efter 3 SR har offret således -5 på att lyckas och efter 5 SR har det -7 o.s.v.

Dvala

Så fort en haafvsruuva har hunnit fram till ett offer som hoppat ner i vattnet försöker hon försätta denne i dvala, vilket hon gör genom att stirra sitt offer i ögonen. Har ett offer väl hunnits upp av haafvsruuvan börjar denne med ett starkt grepp om livet på sitt offer likt en kärleksfull omfamning, ansikte mot ansikte, genast att dra offret med sig ner i djupet (haafvsruuvan har FV 14 för att lyckas med livtaget och dyker 2 m/SR). För att ta sig loss krävs ett lyckat slag på motståndstabellen där offret möter haafvsruuvans STY 10 med sin egen STY. Skulle haafvsruuvan förlora greppet om sitt offer försöker hon genast omfamna sitt offer igen.

Personen som blir offer för haafvsruuvan måste för varje SR som passerar lyckas med ett väldigt svårt (-5) GE-slag för grundegenskapen PSY för att inte ge upp och falla i dvala. Försöker någon blunda eller titta bort hör de snart en röst i dennes sinne som med en lugnande röst ber honom att se henne i ögonen, vilket ett offer alltid gör precis innan han blir medvetslös av syrebrist.

Haafvsruuva

Urstam: Vattnajol

Hemvist: Vid mindre öar och grund långt från fastlandet

Vanlighet: Mycket sällsynt

Grundegenskaper

STY	10
FYS	13
SMI	18
STO	10
INT	6
PER	14
SPI	19
PSY	7

TKP-Sys: 23

TKP: 45

Kroppsdel

	1T20	KP
Huvud	1-2	11 (KP/4)
Höger arm	3-4	9 (KP/5)
Vänster arm	5-6	9 (KP/5)
Bröstkorg	7-11	23 (KP/2)
Mage	12-14	15 (KP/3)
Höger Ben	15-16	15 (KP/3)
Svanskropp	17-18	15 (KP/3)
Vänster ben	19-20	15 (KP/3)

Typålder: 30 år

Maxålder 100 år

Initiativmod: -5

Skräckfaktor: -

Skadebonus: -

Förflyttning: L 7m, V 32m

Naturligt skydd: -

Färdigheter & förmågor

Livtag FV 14, Smyga FV 18

Dvala, Förtrollande sång, Kvinnoillusion, Själsfånga, Skri

